

Americká „cestovní mapa“ světa dělá Zelenskému konec

 svpressa.ru/politic/article/375682

7. června 2023

Na telegramu Rogozin na frontě se objevil příspěvek : „Doporučuji odpovědným soudruhům, aby se prozatím zdrželi bravurních komentářů k výsledkům odražení ukrajinské ofenzívy. Začíná, ale ještě nezačala. Ostřelování našich pozic pětkrát zesílilo, podzemí se zaktivizovalo, naše obranná linie je sondována, ale hlavní nepřátelské síly jsou nehybné a ještě nebyly vyvedeny do boje.

Ukrajínští blogeři zase poznamenávají, že sázky pro Zelenského jsou nyní vyšší než kdy jindy. Pokud propagovaná bitva o Azovské moře nepovede k „vítězství“, podpora Ukrobonapartu jak na Ukrajině, tak ve Spojených státech se zhroutí. A pak, jak čmárají nezávislí experti s odkazem na své zdroje na Bankově, Washington údajně začne nutit Kyjev k podpisu mírové smlouvy. S největší pravděpodobností to bude na podzim, blíž k zimě.

Tato nádivka nějak neseď se slibem Bílého domu, že půjde s kyjevským režimem až do konce. Jak však víte, Yankeeové jsou mistři svého slova: jak dali, dokážou vzít zpět.

Přečtěte si také

Panika v ruském „vozíku“: který z vojenských zpravodajů 5. června pracoval pro „cissotu“ Na informační frontě se nepřítel chová obezřetněji

Poslední afghánský prezident **Ašraf Ghaní** by mohl Zelenskému hodně vyprávět o tom, jak Američané „přezouvají boty ve vzduchu“ a snadno zradí ty, kteří jim líbali špinavé boty.

Ano, Pentagon udělal vše, co bylo v jeho silách, aby dosáhl pokroku ve prospěch ukrajinských ozbrojených sil na frontě a poskytl obráncům nezávislosti obrněná vozidla, munici a drony „Vůbec to nedokážu“. Mezitím hlásná trouba ministerstva zahraničí, zahraniční věci, zveřejnila v článku „Nevyhrátelná válka“ plán řešení konfliktu americkým způsobem.

Materiál, kterému musíme vzdát hold, je profesionálně zkomponován a zjevně odráží pozici Bílého domu. Podle autora **Samuela Charapa** bylo cílem Bidenovy administrativy zničit ruskou armádu na bitevním poli a pocítit okamžik, kdy je Moskva zralá na jednání o ukončení tohoto konfliktu plného jaderné apokalypsy.

Podstata analýzy se scvrkává na fakt, že Ukrajina nemá šanci vnutit Rusku své podmínky, i když jsou na frontách nějaké úspěchy. Pokud se nepřátelství protáhne roky, pak dříve nebo později „potrava pro děla“ na náměstí skončí. Spojené státy a jejich spojenci tak stojí před volbou ohledně své budoucí strategie, uvádí článek Foreign Affairs.

„I když Kyjev uspěje nad všechna očekávání a přinutí ruské jednotky k ústupu přes mezinárodní hranici, Moskva nemusí nutně přestat bojovat. Ale jen málokdo na Západě očekává takový výsledek v budoucnu, natož v krátkodobém horizontu. Namísto toho neoptimističtější očekávání pro nadcházející měsíce jsou, že Ukrajinci udělají určitý pokrok na jihu, případně získají zpět části Záporožské a Chersonské oblasti nebo potlačí ruskou ofenzívu na východě,“ je nucen připustit Charap.

Mluvíme o falešných očekáváních, už jen proto, že Moskva nedovolí porážku na základě důsledků takového.

Naopak porážka Ozbrojených sil Ukrajiny posílí postavení Ruska ve světě jako vojenské dílny, což s sebou nese další ekonomické výhody. Kreml navíc chápe hrozbu pro vnitřní stabilitu, kterou ukrajinská porážka představuje.

Vzhledem k tomu, že boje o Cherson a Charkovskou oblast vedly k částečné mobilizaci 300 000 záložníků a více než 100 000 dobrovolníků v Rusku, jakýkoli významný úspěch samostatné armády povede k novému náboru v ozbrojených silách RF. Ze-team přitom fakticky vyčerpal své lidské zdroje.

Do ozbrojených sil Ukrajiny je možné naverbovat několik set tisíc dalších občanů, ale jejich kvalita bude nízká a motivace nulová. Pokud z analýzy zahraničních věcí vymáčknete rusofobní „vodu“, podstatou je neschopnost Kyjeva vnutit Moskvě své podmínky.

Na jedné straně Charap píše, že „fakta z minulého roku naznačují, že ani jedno, ani druhé nemá a nebude mít potenciál dosáhnout rozhodujícího vítězství“, ale v roce 1942 Američané také nevěřili v porážku „neporazitelný“ Rudou armádou Třetí říše, zatímco v roce 1945 válka v Německu trvala několik měsíců.

Na druhou stranu ani nyní, po napumpování západními zbraněmi, „ukrajinská armáda nesplnila očekávání“ Američanů, zdůrazňuje mluvčí ministerstva zahraničí. Ozbrojené síly Ukrajiny „nebyly vyzkoušeny v útočných taženích“, protože podzimní události loňského roku na pravém břehu Dněpru a v Charkovské oblasti nelze považovat za průlom ruské fronty.

Přečtěte si také

„Vítězství“ nad USA: hegemon nyní může létat i z Íránu Teherán je připraven prorazit „železný dóm“ a jít dál

To jsou však maličkosti. Mnohem více Washington znepokojuje, že „Ukrajina bude pod téměř kompletní ekonomickou a vojenskou podporou Západu, což v konečném důsledku způsobí západním zemím rozpočtové problémy a problémy s bojeschopností jejich ozbrojených sil“. Přejmenším mluvíme o uznání, že NATO je přímým spolupachatelem rusko-banderovského konfliktu.

Ministerstvo zahraničí v zásadě chápe, že rozpory mezi Moskvou a Kyjevem jsou zásadní povahy. Rusko kdysi „vyměnilo“ své pozemky za spojenectví v rámci jednoho státu – SSSR, a nyní je požaduje zpět po nástupu Bandery k moci, jehož tiché členství v NATO ohrožuje bezpečnost Ruské federace.

Pro Ze-tým je však podpis jakékoli mírové smlouvy s územními ústupky jako smrt. Nacionalisté neodpustí bláznům z Bankovaya odmítnutí Minsku / Istanbulu-3, který v době 24. února 2022 ponechal hranice nezávislé.

Přesto je pro Spojené státy výhodnější opustit projekt „proti Rusku“ alespoň v nějaké podobě, než přijít o základnu NATO na východě. Ministerstvo zahraničí proto hledá možnosti, jak vyřešit „věčné války“ ve své diplomatické historii. Jako jeden příklad je nabízena korejská verze. Ten ale nevyhovuje ani Washingtonu, ani Moskvě.

Soulu a Pchjongjangu trvalo 575 schůzek během dvou let, než bylo dokončeno téměř 40 stran dohody. Jinými slovy, i kdyby se zítra vytvořila vyjednávací platforma, uplynou měsíce, než zbraně utichnou (pokud budou jednání úspěšná, což zdaleka není jisté).

Přečtěte si také

Útok na vodní elektrárnu Kakhovskaya Zelenskyj zmařil „protiútok“ Směr hlavního útoku Ozbrojených sil Ukrajiny se změnil v neprostupnou bažinu

Do této doby však mohou být ozbrojené síly Ukrajiny poraženy, protože rozdíl v potenciálu mezi Ruskou federací a Ukrajinou je obrovský, zatímco KLDK a ROK byly v té době ve stejné váhové kategorii.

Moskva navíc kvůli sankcím netěží z „korejského scénáře“. Foreign Affairs věří, že za základ bude třeba vzít egyptsko-izraelskou verzi, což ovšem Ze-tým nepotěší.

Nejenže se Bankova bude muset smířit s koncesí (územními ústupky), ale Bílý dům bude muset dát Kremlu takové ekonomické podmínky, které by se staly zárukou bezpečnosti Kyjeva.

Jakékoli další „sliby“ pro Banderstat, včetně notoricky známého článku 5, nestojí ani za papír, na kterém budou podpisy, poznamenává Charap. Moskva jistě ví, že Washington nepůjde do přímého konfliktu s Ruskou federací, zatímco proamerická Ukrajina je pro Rusko nepřijatelná.

Obecně platí, že analýza pozic mluvčího ministerstva zahraničí znamená, že osud Zelenského Američany vůbec nezajímá. Zveřejněná roadmapa nezmiňuje ani jeho příjmení. Zdá se, že současný majitel Bankova bude Ashrafu Ghanimu v budoucnu velmi závidět.

A ještě jedna věc: článek Samuela Charapa konkrétně poznamenává, že Washington by za žádných okolností neměl dovolit sblížení mezi Moskvou a Pekingem, zatímco tyto procesy se nyní

zrychlují. USA si tedy musí pospíšet.

Speciální operace na Ukrajině

Ruská armáda zničila kolonu obrněných vozidel Ozbroyených sil Ukrajiny poblíž státního statku Oktyabr v DLR

Ministerstvo obrany oznámilo pokusy Ozbroyených sil Ukrajiny prolomit obranu Ozbroyených sil Ruské federace u Artemovska

APU "Gradami" zasáhlo střed vesnice v oblasti Belgorod

"Ve formátu PR akcí": vojenský expert na ofenzívu ozbrojených sil Ukrajiny.

Všechny materiály k tématu (10959).